

skrevet på side 2, som jeg syntes var interessant. Men jeg opfordrer stadig væk til en genlæsning af det.

Så vil jeg gerne stille hr. Frank Aaen det spørgsmål: Bekymringen over EF-Domstolen kan vi på et eller andet niveau dele, men er det ikke korrekt fortolket, at jo mere præcise politikerne er i deres tekst, jo mindre mulighed har Domstolen for at fortolke?

Kl. 13:39

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ordføreren, kort bemærkning.

Kl. 13:39

Frank Aaen (EL):

Først lige om LO og FTF og den europæiske fagbevægelse: Jeg kan godt forstå, at de synes, at det, der ligger nu, er bedre end det, der var. Det tror jeg ikke at man kan komme uden om, men det er jo ikke sikkert, at det er godt.

Så vil jeg bare sige, at jeg er helt enig i, at jo mere præcise politikerne er, jo mere kan vi styre tingene. Problemet er bare, at det ikke er politikerne i det her Folketing, det er ikke politikerne i Europa-Parlamentet, det er ikke politikerne i Kommissionen, der styrer EF-Domstolen. Det er EF-Domstolen. Det er jo det, der er problemet. Så selv om vi prøver at skrive det så præcist som muligt, kommer de bare og siger – selv om de f.eks. ikke kan blande sig i skat i henhold til traktaten – at traktatens overordnede formål er kapitalens frie bevægelighed. Bum, færdig, vi dømmer ud fra den overskrift, i stedet for hvad der faktisk står f.eks. i den danske lovgivning.

Kl. 13:40

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Og så er det ministeren.

Kl. 13:40

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne starte med at takke ordførerne for indlæggen i debatten i dag. Selv om jeg normalt ikke fremhæver en frem for andre, vil jeg dog alligevel gerne rette en særlig tak til Socialdemokratiets ordfører, hr. Henrik Dam Kristensen, som jeg synes satte det ind i et fantastisk flot historisk perspektiv, hvor lang tid den her sag har været undervejs, og hvor væsentlig den faktisk også er for borgerne i Europa.

For der er her tale om to lovforslag, der faktisk er med til at skrive europahistorie. Sagen er jo den, at EU-samarbejdet er et samarbejde, der bl.a. hviler på, at vi har et velfungerende indre marked. Desværre må man, hvis vi ser på servicesektoren, sige, at den ikke virker godt nok.

Servicesektoren udgør faktisk 70 pct. af BNP og altså også af beskæftigelsen i Europa, men kun 20 pct. af handelen mellem EU-landene, og det er en udfordring.

Det betyder også, at danske virksomheder – gode danske arbejdspladser – støder på problemer, når de forsøger at komme ind at konkurrere på andre landes markeder. Det kan være alt fra helt unødvendige bopælskrav til problemer med at oprette et datterselskab eller bureaukratiske procedurer i forbindelse med tilladelser og andet.

Service direktivet blev vedtaget næsten enstemmigt i EU, også med dansk opbakning, fordi der er brug for at få ryddet op i de regler, der forhindrer virksomhederne i at tilbyde deres ydelser på tværs af grænserne i EU. Regeringen støttede direktivet i den endelige version, bl.a. fordi – fuldstændig som hr. Henrik Dam Kristensen sagde det – man med ihærdig dansk indsats og ikke mindst Europa-Parlamentets indsats fik slået helt fast, at det ikke ville kunne få indvirkning på den danske arbejdsmarkedsmodel, på vores sociale tjenesteydelser eller på vores uddannelses- og sundhedssystem. Jeg synes, det er vigtigt at få sagt her i dag, hvor der er nogle, der forsøger at drage tvivl om, hvad konsekvenserne af disse gode initiativer er, at nogle søm er blevet slået meget fast, så der ikke er noget at diskutere.

Til gengæld for disse meget håndfaste områder, hvor vi ikke ønsker at servicedirektivet skal gå ind og regulere, forpligter servicedirektivet alle EU-lande til at analysere deres krav til tjenesteydere og fjerne de krav, der ikke lever op til principperne i det indre marked. Og det er en af grundene til, at vi står her i dag. Vi har nogle krav i dag, der sikkert, da de blev indført, var ganske fornuftige. Det er bl.a. krav om, at autoriserede elinstallatører ikke skal have gæld til det offentlige, men der er ikke en eneste af de autoriserede elinstallatører i Danmark, der har gæld til det offentlige, og derfor kan man naturligvis ikke stille krav om, at andre, der kommer udefra, lige pludselig skal leve op til den slags ting.

Regeringens holdning er, at servicedirektivet er et vigtigt skridt i retning af et mere velfungerende indre marked for tjenesteydelser med ligevægt mellem markedsåbning og en bevarelse af den danske model.

Jeg vil starte med at slå fast, at vi synes, at servicedirektivets mange elementer er med til på næsten alle områder at bringe Europa i en mere